

И двама познати и признати още тогава писатели дадоха свои приноси въ Народъ и Армия. Т. В. Траяновъ ни даде **Смъртъ въ равнинитѣ**, посветено на Панайотъ Киселковъ, както и знаменитото стихотворение — **Тайната на Струма**:

Бързо бърза струйна Струма.

.....

Споменъ ли отъ вѣковетѣ
Спомня новиятъ разгромъ?

.....

А Людмилъ Стояновъ напечата **Къмъ Родината**:

.....

Угасна, угасна безъ блѣсъкъ великата слава,
И нощъ се разтила — кждето трѣби сѣ трѣбили

.....

Не зная, ще зърнемъ ли слънце и ярки лазури
И ще ли цѣлуне успѣха челото ни блѣдо,
Но пакъ те обичамъ, азъ вихрь съмъ въ твоитѣ
бури —

Ти падна не въ день на сражение — въ день на
победа!

Тодоръ Траяновъ и Людмилъ Стояновъ сѣ голѣми майстори и младитѣ поколѣния трѣбва да ги познаватъ основно.